

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/2/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

135/2012. (IV. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2011. december 29-én előterjesztett panaszát a 2012. április 11-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag elfogultság miatti kizártsága mellett – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett, ugyanakkor annak elbírálására a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/B. § (2) bekezdés alapján az intézkedést foganatosító rendőri szerv, az Ajkai Rendőrkapitányság jogosult.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2012. december 29-én terjesztette elő beadványát, amelyben az Ajkai Rendőrkapitányság rendőreinek 2011. december 11-én foganatosított intézkedését kifogásolta.

Beadványában a panaszos előadta, hogy egy barátja 2011 szeptemberében albérlőtársat keresett B. városbeli lakásába. Apróhirdetésére egy férfi jelentkezett, aki be is költözött a lakásba, de mivel minősíthetetlen viselkedést tanúsított, a panaszos barátja rövid úton felmondta bérleti jogviszonyát. A férfi ekkor élettársa és egy barátja társaságában távozott – utóbb derült ki, hogy néhány értéket és valamennyi készpénzt is magukkal vittek. Mivel a panaszos és a lakást bérbeadó barátja semmilyen adatát nem ismerte az elkövetőknek, nem tettek rögtön feljelentést, hanem maguk láttak neki tartózkodási helyük kiderítésének. Időközben kiderült, hogy több helyen is ugyanígy raboltak ki lakásokat, végül pedig arról is tudomást szereztek, hogy A. városban tartózkodnak egy ismerősük lakásán.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2011. december 11-én a panaszos három társával (többek között az egykori bérbeadóval) elindult a felderített címre, hogy visszakérjék az ellopott értékeket, vagy – amennyiben a volt bérlő az értékek visszaszolgáltatására nem hajlandó – kihívják a rendőrséget. A tényállás részletes ismertetését, a bizonyítékokat, valamint a tanúk adatait is tartalmazó feljelentésüket előre elkészítették és ezt magukkal is vitték.

A lakásba a volt bérlő egy barátja beengedte őket, ahol meg is találták a tolvajokat. Felszólították őket, hogy adják vissza, amit elloptak, azonban kérésüknek nem voltak hajlandók eleget tenni. Ekkor értesítették a rendőrséget, és intézkedést kértek. A beszélgetésről, valamint a telefonhívásról videofelvételt készítettek, igazolandó, hogy nem erőszakkal hatoltak be a lakásba, és sem fenyegetésre, sem bántalmazásra nem került sor.

Amikor a rendőrök megérkeztek, a panaszos állítása szerint első dolguk volt őt társaival kizavarni a lakásból, és egyúttal kilátásba helyezték, hogy magánlaksértés miatt elő fogják állítani őket. Ekkor a panaszos tájékoztatta a rendőröket, hogy őket ide beengedték, erre azonban a rendőrök felszólították a lakás bérlőjét, hogy ebben az esetben küldje el a panaszost és barátait. A lakás bérlője a rendőri felszólításnak örömmel eleget is tett.

A panaszos előadása szerint, ami ezt követően a lakásban történt, azt többé-kevésbé hallották a vékony ajtón keresztül. A volt bérlő előadta a rendőröknek, hogy nem lopott el semmit. Bizonyos idő elteltével a rendőrök behívták a panaszos barátját, az egykori bérbeadót, hogy mutassa meg, mi van a lakásban, ami az ő tulajdonát képezi. Ő meg is mutatott néhány konyhai eszközt, de a rendőrök azt mondták, „ne bagatellizálja el”. Amikor a panaszos barátja megkísérelte átadni a rendőröknek az előre megírt feljelentést, azt nem voltak hajlandók átvenni tőle. A rendőrök arra hivatkoztak, hogy „az nem feljelentés”, mert azt postára adva kell eljuttatni a kapitányságra, vagy hivatali időben leadni. Ezután a három állítólagos bűnözőhöz fordultak, és barátságosan megnyugtatták őket, hogy nem fognak előállítani senkit, és bár „nem akarnak senki pártjára állni”, de javasolják nekik, hogy tegyenek feljelentést a panaszos, valamint barátai ellen magánlaksértés miatt, ők pedig majd hivatalból indítanak eljárást hamis vád büntetvények alapos gyanújával. A volt bérlő és társai ekkor megkönnyebbülten nevetgéltek, beszélgettek a rendőrökkel, akik mintegy barátként kezelték őket, míg velük továbbra is „pattogó”, hivatalos hangnemben beszéltek.

A helyzet akkor változott meg, amikor a volt bérlő igazoltatását követően a központ jelezte, hogy elfogatóparancs van ellene érvényben, ugyanis jogerős ítéletét követően nem kezdte meg fegyházbüntetésének letöltését. Amikor ez kiderült, előállították, de ezt is roppant barátságosan tették, meg sem bilincseltek, csak beültették a rendőrautóba és elhajtottak vele.

A panaszos kifogásolja a rendőrök viselkedését. Értetlenül áll azon tény előtt, hogy a rendőrök őt és barátait kezelték bűnözőként. A panaszos tudomása szerint az intézkedést megelőző hetekben rengeteg betörés, besurranásos lopás történt a szóban forgó társasházban, és a rendőrség többször is kiszállt az intézkedés helyszínéül szolgáló lakásba csendháborítás miatt, utoljára éppen az intézkedést megelőző napon. Beadványában a panaszos hosszasan sorolja mindazon körülményeket, amelyek meglátása szerint a lakás használóinak bűnöző életmódjára engednek következtetni. A panaszos úgy véli, a rendőrök megsértették az egyenlő bánásmód követelményét. Nehezményezi továbbá, hogy a rendőrök nem voltak hajlandók átvenni a feljelentést, valamint, hogy a rendőrök azt követelték barátjától, a korábbi bérbeadótól, hogy a lakásban, gyanúsítottak gyűrűjében adja elő, mi történt vele. Elmondása szerint a panaszos – mivel a folyosóról hallotta a történeteket – benyitott a lakásba, és

tiltakozott, mire a rendőrök rákiabáltak, hogy azonnal menjen ki, és ne szóljon bele. Ezután telefonon hívta fel barátját, és figyelmeztette, hogy ragaszkodjon szabályszerű kihallgatásához.

A panaszos kérte annak vizsgálatát is, hogy az Ajkai Rendőrkapitányságon aznap este mindössze 3 rendőr teljesített szolgálatot, így nem tudták felvenni a feljelentést, és kérték, hogy terjesszék be azt inkább egy B. városbeli kapitánysághoz.

A panaszos beadványához egy DVD lemezen mellékelte az intézkedés során készített felvételeket, és a Testület tudomására hozta barátja, a bérbeadó telefonszámát.

II.

A Testületnek elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő beadványát.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszos által sérelmezett rendőri intézkedés 2011. december 11-én történt. Panaszbeadványának keletkezése szerint, a beadványt már az intézkedés másnapján, 2011. december 12-én megfogalmazta, azonban annak postára adásával 2011. december 29-ig késlekedett. A postára adás dátumát a postabélyegzőn látható dátum igazolja. A panaszos a rendelkezésére álló nyolc napos határidő helyett, tizennyolc nap elteltével terjesztette elő beadványát.

2012. február 21-én az előadó testületi tag határidő tűzésével levélben érdeklődött a felől, hogy mi indokolta a panaszos beadványa előterjesztésének késedelmét. A visszaérkezett tértivevény alapján megállapítható, hogy a panaszos 2012. február 27-én a levelet átvette, azonban válaszát a kézhezvétel óta eltelt időben sem juttatta el a Testület részére.

Tekintettel arra, hogy a panaszos a nyolc napos törvényi határidő elmulasztását igazolási kérelem előterjesztésével nem mentette ki, a Testület megállapította a panaszbeadvány elkésztését.

A Testület Ügyrendje 8. § (3) bekezdésének a) pontja kimondja, hogy a panasz késedelmes előterjesztése esetén, a panasz elutasításának van helye. Mivel azonban az Rtv. 93/B. § (2) bekezdése értelmében az intézkedést fogyanatosító szervhez panaszt az intézkedést követő harminc napon belül lehet előterjeszteni, és a panaszos ezen harminc napos határidőt megtartotta, a Testület álláspontja szerint nincsen akadálya, hogy a panasz kivizsgálása ügyében a rendőrség járjon el.

III.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésére – a panaszt, mint késve érkezettet elutasította; mivel azonban a hatáskörrel és

illetékességgel rendelkező szerv megállapítható volt, a Testület az ügy áttételéről is döntött.

Budapest, 2012. április 11.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET